

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3979/2025
03.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Тошић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Сава Николић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 589/19 од 13.02.2020. године, у седници одржаној 03.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 589/19 од 13.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 589/19 од 13.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 589/19 од 13.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 1953/17 од 09.08.2018. године, у ставу првом изреке којим је обавезана тужена да тужиоцу исплати 3.530 евра, у динарској противвредности са каматом од дана пресуђења до исплате, по стопи коју прописује Централна европска банка у динарској противвредности и по највишем курсу НБС на дан исплате, као и у делу става другог изреке којим је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 143.676.00 динара. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о камати на износ трошкова парничног поступка, садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужена да тужиоцу на износ трошкова парничног поступка исплати законску затезну камату од извршности пресуде до

исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, из свих законских разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о облигационим односима и применом правила о терету доказивања, обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ новца који јој је тужилац у периоду од 20.02.2012. године до 11.01.2013. године позајмио ради решавања финансијских проблема у пословању њене радње, јер тужена није доказала да је тужиоцу вратила позајмљени новац у уговореном року, нити након пријема опомене пред утужење.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужена није уз ревизију доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању о истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Ревизијом се оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање и указује се на битне повреде одредаба парничног поступка, што нису разлози за посебну ревизију, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1 ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 04.04.2014. године. Вредност предмета спора је 3.530 евра, у динарској противвредности.

Како вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**